

Nr 32.

Av herr Pehrsson i Göteborg, *angående ändring i 51 § av folkskolestadgan.*

I § 51 av gällande folkskolestadga lämnas föreskrifter om huru förfaras skall, när föräldrar och målsmän tredsкас att efterkomma gällande föreskrifter i avseende på barnens skolgång. Erfarenheten har visat, att den i nämnda paragraf angivna varningsproceduren är allt för omständlig och tidskrävande. Det torde också få anses oegentligt, att kyrkorådet skall utföra ett arbete, uti vars förberedande handläggning det icke haft någon del.

Alla skäl synas tala för, att skolrådet må, sedan lärare, tillsyningsmän och skolnämnd fullgjort sina skyldigheter, utan att ärendet först remitteras till pastor och kyrkoråd, äga rätt att vidtaga erforderliga åtgärder för att tillhålla barnen att besöka skolan.

Sådan rätt tillkommer fortsättningsskolstyrelsen enligt § 36 i kungl. stadgan för fortsättningsskolstyrelse och folkskolestyrelse enligt § 6 i lag angående folkskolestyrelse i vissa städer.

Det skulle uppenbarligen leda till förenkling och större effektivitet, om samma rätt i motsvarande fall tillkomme skolrådet.

På grund av vad jag här ovan anfört, tillåter jag mig hemställa,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att sådan ändring måtte vidtagas i § 51 av Folkskolestadgan, att tillsynen över skolgången uppdrages åt skolrådet.

Stockholm den 15 januari 1923.

Per Pehrsson.